

Els últims de La Escocesa

Veïns, artistes i tallers de La Escocesa de Barcelona fan vida normal mentre preparen armes legals contra un possible desallotjament. Una immobiliària ha comprat la fàbrica amb la idea de rehabilitar-la i posar-hi pisos i oficines

DAVID MARÍN / Barcelona
 ● Vista des de fora, la fàbrica La Escocesa és un conjunt de velles cases arrenclades de planta baixa i pis, una mostra més de l'habitatge obrer que es va anar aixecant al costat de les fàbriques del Poblenou industrial. Només un passadís a la façana ens fa entendre que allà s'hi cou alguna cosa més. Dalt d'aquesta entrada, un cartell amb el nom de la fàbrica, quadres escocesos de fons i un número, el 345 del carrer Pere IV, un carrer estrany i rebel, un antic camí que es va negar a seguir la disciplina del pla d'Ildefons Cerdà i que avui encara dona maldecaps als dissenyadors del pla 22@, ple de fàbriques i cases velles i que parteix en dos el futur parc central del Poblenou.

El passadís és en realitat un carreró que condueix a les naus de La Escocesa: dos grans blocs a banda i banda i una nau central al final del carreró. Fa 111 anys que la fàbrica es va posar en marxa i en aquelles naus s'hi arplegaven nens i dones per fer filatures en ple desenvolupament industrial de l'anomenat Manchester català. Pel carreró de La Escocesa ja no passen fileres d'obriers amb granota blava sinó artistes de cabells llargs en bicicleta i furgonetes amb fustes i mobles per als tallers.

El vell Manchester és ara terra de ningú, un híbrid a mig camí del Soho de les naus descuidades ocupades per petits tallers i artistes bohèmies, i el petit Manhattan dels hotels, els pisos nous i les oficines cares que comencen a construir-se amb el 22@.

«Volen convertir tot això en *lofts* per a fills de casa bona», lamenta Christian Brosa, un dels escultors que intenta fer-se un nom passant hores i hores al seu taller a La Escocesa. Ja el van fer fora d'un altre taller del Poblenou, afectat per un pla urbanístic. Fa tres anys que va arribar a La Escocesa i comparteix la nau central amb una vintena més d'artistes.

Aquí es comparteix molt més que l'espai físic, amb la nau totalment diàfana i sense més separacions que uns compartiments oberts: es compar-

A dalt, preparatius per gravar un anunci al carreró d'entrada de La Escocesa, ahir. A baix, el cartell de la façana, la nau central dels artistes i el passadís que uneix les naus. / GABRIEL MASSANA / D.M.

teixen les idees i els materials, la crítica i la col·laboració des de diverses disciplines, afirma el fotògraf Marc Capilla. Quatre cop s l'any obren les portes de la fàbrica i fan una exposició conjunta.

En una de les naus laterals l'activitat és més freqüent. Allà treballa la fus-

ta Robert Schlayer, entre molts altres. «Fa cinc anys queestic aquí i si em fan fora no sé on podré muntar un altre taller», explica. Ho diu per la recent compra que ha fet la immobiliària Renta Corporación del conjunt de la fàbrica, que estava en mans de l'antic administrador de la

fàbrica tèxtil i que mantenia els lloguers als tallers i veïns dels habitatges de la façana.

Un altre fuster, Antoni Gilbert, ha rebut l'avís del nou administrador que no se li renovarà el lloguer i que haurà de marxar el 28 de juny. Ell i uns quants veïns. Una veïna havia de

marxar el 28 de febrer, però no ho ha fet. Tots fan pinya i de moment l'Ajuntament els dona suport: els llogaters anteriors al pla 22@, del 2000, s'han de real·lotjar obligatòriament.

La fàbrica està protegida pel catàleg de patrimoni de la ciutat pel seu interès arquitectònic.